

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7Csp/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318200522
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8318200522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 933,35 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.02.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil zaplatiť mu sumu 932,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 777,04 eur od 24.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.06.2017 medzi postupcom R. R., C..R.., V. XX, XXX XX L., A.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.10.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii.

Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 933,35 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 777,04 eur, z riadneho úroku vo výške 34,93 eur, z úroku z omeškania vo výške 21,08 eur a z poplatkov vo výške 100,30 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonával žiadnu úhradu.

V tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 24.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Žalovaný sa vo veci nevyjadril.

3. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 933,35 eur s prísl.. S poukazom k uvedenému súd dňa 17.10.2018 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 21.09.2018.

Podľa § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania .

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, Všeobecnými obchodnými podmienkami R. R., Zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením pôvodného veriteľa zo dňa 22.03.2017 a pripojenou kópiou doručenky, oznámením o postúpení pohľadávky a zistil nasledovný stav veci:

6. Zo Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 16.10.2008 vyplýva, že bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a to spoločnosť R. R., C..R.. a žalovaným. Predmetom zmluvy bolo vedenie bežného účtu pre žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vydanie platobnej karty Y. U. a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok veriteľa.

7. Zo Všeobecných obchodných podmienok R. C..R.. (ďalej len „VOP“) vyplýva, že banka si upravila podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v bode 7.6.1. ako prípad porušenia zmluvy, kedy je oprávnená v prípade omeškania klienta so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako desať dní, či poplatkov, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, banka je oprávnená v takomto prípade vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

8. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 22.03.2017 vo veci pohľadávky z nepovoleného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXX pri zmluve s dátumom jej uzatvorenia dňa 17.06.2015 oznamoval žalovanému, že z dôvodu jeho omeškania so splácaním pohľadávky vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala pohľadávka splatnou celá. Nezaplatená výška pohľadávky ku dňu 21.03.2017 bola vo výške 923,- eur. Vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy s tým, že ak tak neučiní, je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z pripojenej kópie doručenky vyplýva, že žalovaný výzvu neprevzal v odbernej lehote a zásielka bola vrátená dňa 19.04.2017.

9. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 bola pohľadávka voči žalovanému z nepovoleného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXX vo výške 933,35 eur postúpená pôvodným veriteľom na žalobcu.

10. Pôvodný veriteľ oznámením zo dňa 30.06.2017 žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky z nepovoleného debetu na účte FO č. 5XXXXXXXX na spol. EOS KSI Slovensko s.r.o.

11. Podľa § 261 ods. 3 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo

zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákon“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Súd v danej právnej veci dospel k záveru, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená dňa 16.10.2008 zmluva o zriadení a vedení účtu pre žalovaného a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a

služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

16. Táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia uvedeného zákona v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom.

17. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je zároveň bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách).

18. Súd mal ďalej za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a danú skutočnosť žalovanému oznámil písomným prípisom zo dňa 22.03.2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 19.04.2017.

19. Zmluva o úvere je tiež zmluvou formulárovou, vrátane Všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa (ďalej len „VOP“), ktoré sú predtlačené, vypracované dodávateľom pri svojom podnikaní s veľkým množstvom ďalších klientov, podnikateľov aj spotrebiteľov, teda práva a povinnosti sú zadané dodávateľom u všetkých zmlúv a odlišujú sa iba menom spotrebiteľa. Znaky typickej formulárovej zmluvy vykazuje aj sporná zmluva uzavretá so žalovaným a v takejto zmluve vyhlásenie žalovaného ako dlžníka, že sa oboznámil s VOP, úverovými podmienkami, sadzobníkom, preukazuje, že žalovaný mohol zmluvu buď ako celok prijať, alebo ju odmietnuť, podmienky zmluvy nemohol osobitne vyjednať.

Zo Všeobecných obchodných podmienok R. C..R.. (ďalej len „VOP“) vyplýva, že banka si upravila podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v bode 7.6.1. ako prípad porušenia zmluvy, kedy je oprávnená v prípade omeškania klienta so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako desať dní, či poplatkov, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, banka je oprávnená v takomto prípade vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

Keďže VOP neboli podpísané zo strany žalovaného, súd je toho názoru, že nie sú individuálne nedojednané a preto sú neplatné ako celok, vrátane bodu 7.6.1. týkajúci sa práva SLSP a.s. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť.

20. Ak sa v spotrebiteľskej zmluve dohodla strata výhody splátok alebo ak o tom rozhodne súd, veriteľ má právo od dlžníka (spotrebiteľa) žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Veriteľ tak môže, ale nemusí urobiť. Ak toto právo chce uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplátenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Túto lehotu považuje zákon za dostatočne dlhú, aby si dlžník zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Ak veriteľ nevyužije svoje právo požadovať splatenie celého dlhu, je naďalej oprávnený požadovať zaplatenie splátky, ktorá sa už stala splatnou. Pred uplynutím uvedenej lehoty nie je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka splnenie celého dlhu naraz. Dlžník môže stratu výhody splátok odvrátiť tým, že zaplatí dlhovanú splátku. Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplátenej splátky na splatnosť celého peňažného dlhu nepostačuje. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ dlžníka upozornil, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata

výhody splátok). Veriteľ musí uplatnenie svojho práva notifikovať vopred aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky sa stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky.

Podľa VOP pôvodného veriteľa, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ktoré však neboli akceptované žalovaným, nakoľko na nich absentuje jeho podpis, teda sa nejedná o platné zmluvné dojednanie, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie dlžníka v splátkach, dodávateľ mohol žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ako to bolo dohodnuté, súd dospel k záveru, že žalobca v danom prípade nepreukázal existenciu takejto dohody a možnosti požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre omeškanie žalovaného, preto R. C. nemohla účinne požadovať zaplatenie celej pohľadávky naraz, teda nemohla ani vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

21. Okrem vyššie uvedeného podľa úpravy v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

Z obsahu spisu však nevyplýva, že by dodávateľ upozornil žalovaného na to, že mieni vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

Podľa názoru súdu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.03.2017 nemožno považovať za splnenie povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože týmto listom právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že týmto uplatňuje svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil spätne ku dňu 21.03.2017.

Žiadne iné listy, výzvy, upomienky či upozornenia právneho predchodcu žalobcu, ktoré by preukazovali splnenie povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka obsahom súdneho spisu nie sú, preto žalobca ohľadne preukázanie splnenia tejto povinnosti neunesol dôkazné bremeno.

Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, je takisto neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka úkon odporuje zákonu.

22. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka, a to nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 1. januára 2002.

V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplátcikom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon o bankách doteraz výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípadom postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk.

Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

23. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

24. Z obsahu spisu je zrejmé, že postupca - R. R., C..R.. neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, teda nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru (súd považoval vyhlásenie o splatnosti celej pohľadávky pôvodného veriteľa dátované zo dňa 22.03.2017 za neplatný právny úkon), taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali.

25. Nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), R. R. C.. R.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 23.06.2017 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podriaďiť pod pojem spravovanie úveru.

26. Žalobca v konaní ani nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané.

27. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a preto súd je toho názoru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať. Na jeho strane nie je v konaní daná aktívna vecná legitímácia.

Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

28. Súd poukazuje aj na obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, sp. zn. 3Co/2/2018 zo dňa 03.05.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/55/218 zo dňa 28.06.2018, NS SR sp. zn. 7cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018..

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému tak vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému v súvislosti so súdnym konaním žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.